

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. S.**, bytem Ch., zastoupeného JUDr. Ing. Jiřím Beerem, advokátem, se sídlem Obrněné brigády 20/20, 350 02 Cheb, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.10.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011 č.j. X o starobní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 12.11.2010 č.j. X s e z r u š u j í pro vady řízení a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 209,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi JUDr. Ing. Jiřímu Beerovi s e p ř i z n á v á odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 7.604,-Kč, která mu bude zaplacená z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u ČSOB, a.s., pobočka Cheb, č.: X VS: 1322013.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 25.10.2011 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011 č.j. X. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť žalovaná nevyhověla větší části jeho námitek, když konstatovala, že nemůže vyhovět námitkám a zohlednit mu při výpočtu jeho starobního důchodu namítané doby zaměstnání v podniku PRAMEN Cheb, namítanou dobu studia v učňovské škole a v diagnostickém ústavu pro mládež, neboť namítané doby nejsou řádně a v souladu s příslušnými právními předpisy doloženy; podle něho učební poměr trval 10 měsíců, v diagnostickém ústavu čtyři plné měsíce v roce 1962 pravidelně docházel na brigády a ty je také nutno do doby pojištění započítat a u firmy PRAMEN Cheb, kromě doby od

23.1.1973 do 17.7.1974, pracoval minimálně dále v období od 1.1. do 30.9.1971, od 27.6. do 20.8.1975, od 1.2. do 12.2.1976, od 16.10. do 29.12.1976 a od 4.11.1981 do 15.1.1982, když tyto doby pojištění potvrdili jeho svědci M. S. a M. H.. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 4.7.2011 po provedení jím navržených důkazů, a to i výsledkem svědků F. S., M. H. a L. Š.. (*K žalobě byla mimo jiné připojena i kopie napadeného rozhodnutí a níže uvedené kopie písemností.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 4.7.2011 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.11.2010 č.j. X*, jímž žalobci podle § 29 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), přiznala starobní důchod a v námitkách ze dne 25.1.2011 žalobce nesouhlasil s tím, že mu bylo akceptováno pouze 22 roků pojištění, neboť mu nebyla do důchodu vůbec zhodnocena doba prokazovaná prohlášením svědků o jeho zaměstnání u firmy PRAMEN Cheb, později POTRAVINY Cheb, a také nesouhlasil s postupem ČSSZ ani s jejím stylem došetřování i ve vztahu ke studiu na Učňovské škole v Kynšperku nad Ohří v roce 1959/60 a ohledně doby v diagnostickém ústavu pro mládež, kde celou dobu pracoval a rovněž namítal, že mu nebyla započtena doba dle potvrzení firmy KEMAT, s.r.o. Skalná, kde pracoval od 16.1. do 14.2.1982. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.7.2011 žalovaná popsala průběh řízení i výsledek dalšího došetřování doby pojištění získané žalobcem a i když žalobci byla započtena doba pojištění ve společnosti KEMAT, spol. s.r.o. v době od 16.1. do 14.2.1982, žalobce sice získal celkově 23 let a 72 dnů pojištění, ale po snížení náhradní doby pojištění na 80% získal celkově 22 let a 194 dnů doby pojištění, avšak tento zápočet doby zaměstnání neovlivňuje výpočet procentní výměry starobního důchodu žalobce, když tímto zápočtem žalobce nezískal celý kalendářní rok a proto získal výpočtový základ v rozhodném období od roku 1986 do roku 2009 pouze ve výši 743,-Kč, byla mu proto přiznána výše procentní výměry jeho starobního důchodu v minimální částce, tj. ve výši 770,-Kč a spolu se základní výměrou jeho starobního důchodu k 1.1.2010 ve výši 2.170,-Kč činil jeho starobní důchod 2.940,-Kč měsíčně a od ledna 2011 činil 3.031,-Kč měsíčně. Žalovaná zdůraznila, že nemůže vyhovět jeho námitkám a zohlednit namítané doby zaměstnání v podniku PRAMEN Cheb, resp. v podniku POTRAVINY Cheb, namítanou dobu studia a dobu v diagnostickém ústavu pro mládež proto, že namítané doby nejsou řádné a v souladu s příslušnými právními předpisy doloženy, proto jeho námitky byly zamítnuty.

Z připojené *kopie rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.11.2010 č.j. 441 222 092* vyplývá, že jím žalovaná od 1.1.2010 přiznala žalobci starobní důchod podle § 29 písm. b) zákona ve výši 2.940,-Kč měsíčně, když ke dni vzniku nároku na důchod získal 22 roků pojištění.

Z připojené *kopie „Prohlášení o dobách zaměstnání“ ze dne 25.4.2007* je zřejmé, že M. S., nar. 1921, potvrdila žalobci jím požadované doby zaměstnání u PRAMENU Cheb, kdy uvedla, že jej v zaměstnání viděla a její zemřelý manžel a její syn s ním taky pracoval; M. H., nar. 1934, uvedl, že v roce 1948 až 1996 mu pan S. vozil na prodejnu zboží po dobu 6 let. Dle *kopie Katalogového listu Učňovské školy v Kynšperku nad Ohří, okr. Sokolov, žalobce* (datum narození 12.2.1944, ostatní údaje o žalobci odpovídají skutečnosti) byl zapsán 1. září 1959 do prvního ročníku ve školním roce 1959/60 a dále je tam v části záznamy třídního učitele uvedeno: Rozvázán učební poměr po dohodě s rodiči.

Z připojeného *spisu zdejšího soudu sp.zn. Na 12/2011* vyplývá, že pravomocným usnesením ze dne 11.10.2011 byl žalobci ustanoven zástupce – advokát JUDr. Ing. Jiří Beer a jeho žádost o osvobození od soudních poplatků byla zamítnuta.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 16.11.2011 k žalobě nejprve namítala, že žaloba byla podána opožděně a poté s ohledem na pravomocné usnesení soudu o ustanovení zástupce žalobce v této věci navrhla dne 29.11.2011 zamítnutí žaloby, neboť žalobce nepředložil žádné nové důkazy, které by odůvodňovaly změnu rozhodnutí započtením další doby pojištění. Dle žalované Prohlášení o dobách zaměstnání z 25.4.2007 nesplňuje kritéria, i když jako důkaz může být použit i jiný důkazní materiál než evidenční list důchodového pojištění (dále jen **ELDP** či **ELDZ**), ovšem musí být věrohodný a obsahovat základní údaje potřebné pro posouzení, zda se jednalo o práci zakládající účast na pojištění. Svědkyně M. S. potvrzuje tak vzdálenou dobu, že žalovaná považuje za nevěrohodné její svědectví v případě, kdy se nejedná o dosvědčení určitého delšího časového úseku, ale o dobách pojištění ve velice krátkých časových úsecích stanovených konkrétními dny v měsíci v průběhu 10 roků. Svědek M. H. potvrzuje dobu od 1948 do 1996, tj. od žalobcových 4 let věku, a i v tomto případě jde o svědectví nevěrohodné. Žalobce prokazatelně ukončil povinnou školní docházku ve svých 15 letech v roce 1959 a byl zapsán do prvního ročníku učebního oboru, ale předčasné ani řádné skončení učebního poměru není prokázáno a lze souhlasit se žalobcem, že nedostatky v činnosti školy se promítly k jeho tíži, avšak žalovaná prováděla maximum šetření, když pro získání příslušného dokladu kontaktovala Státní okresní archiv v Sokolově, ale bezvýsledně. Rovněž je prokázáno, že žalobce byl svěřencem Diagnostického ústavu od 31.1. do 31.5.1962 a jako věrohodné se jeví tvrzení tohoto ústavu, že po svěření do ústavu střední školy i učiliště ukončovali s žáky docházku a lze proto téměř s jistotou předpokládat, že žalobce při pobytu v ústavu žádné učiliště nenavštěvoval.

Zástupce žalobce v podání ze dne 19.12.2011 i po prostudování vyjádření žalované nadále trval na podané žalobě, neboť se nedomnívá, že svědectví M. S. je nevěrohodné a svědek M. H. v rozmezí let 1948-1996 uvedl jako dobu, po kterou v prodejně PRAMEN Cheb pracoval a jemu žalobce vozil na prodejnu zboží po dobu 6 let. Dále *v podání ze dne 10.1.2012 zástupce žalobce* soudu sdělil rodná čísla navržených svědků M. H. a L. Š. s tím, že svědek S. odmítl rodné číslo sdělit a sdělí ho až soudu.

Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobcem původně navrženého svědka M. H.* vyplývá, že jmenovaný požádal o přiznání starobního důchodu dne 22.2.1993 a ze založených ELDP vyplývá, že byl zaměstnán od 4.1.1957 do 21.2.1993 u POTRAVIN Plzeň, závod 3-03 Cheb (dříve PRAMEN Cheb), a v žádosti je kromě této doby pojištění ještě vepsána doba od 1.9.1949 do 3.1.1957 PRAMEN Cheb. (Učební poměr od 1.9.1949 do 31.8.1952.) Žalobcem původně navržený svědek L. Š., nar. 1954 (*žalobcem uváděný jako Š.*) dle ELDP založeného v dávkovém spisu byl v POTRAVINÁCH Cheb zaměstnán od 16.10.1971 do 31.8.1986.

Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí ze dne 4.7.2011 i ve vyjádření žalované odpovídají obsahu tohoto spisu. Rovněž je patrné, že žalovaná vedla došetřování dob pojištění neprokázaných a tudíž ani neuvedených v OLDP (např. učňovská škola a diagnostický ústav pro mládež) a dále soud zjistil ze založených kopií následující:

Z potvrzení o zaměstnání ze dne 5.6.1997 *ASTOS Aš, a.s., Selbská 8, 352 68 Aš*, vyplývá, že žalobce byl zaměstnán u s.p. TOSTA Aš od 30.10.1994 do 1.8.1996 a v době od 24.6. do 15.7.1985 na středisku doprava jako závozník a po krátké době jako režijní dělník ve výrobě, avšak v OLDP má vykázanu pouze dobu zaměstnání od 25.6. do 15.7.1985.

Dále z *Katalogového listu Učňovské školy v Kynšperku nad Ohří* vyplývá, že žalobce byl zapsán do prvního ročníku dne 1.9.1959, avšak u záznamu třídního učitele o rozvázání učební poměru po dohodě s rodiči není uvedeno k jakému dni a nejsou uvedeny ani žádné známky za první ani druhé pololetí školního roku 1959/1960. Navíc žalobce má dle ELDP vykázanu a započtenou dobu zaměstnání od 9.11.1959 do 27.5.1960 v n. p. ESKA Cheb jako dělník, tudíž jeho učební poměr nemohl trvat nejméně 10 měsíců.

Také *Diagnostický ústav pro mládež, 120 00 Praha 2, Lublaňská 33*, dne 18.11.2010 a 12.5.2011 potvrdil, že žalobce byl svěřencem jejich zařízení v době od 31.1. do 31.5.1962, střední škola při jejich zařízení tehdy nebyla a chlapci docházeli s pedagogickým dozorem na brigády v rámci Prahy a tehdy bylo pravidlem, že střední školy a učiliště s chlapci k nim umístěvanými ukončovali docházku, proto lze předpokládat, že během pobytu žalobce v jejich zařízení žádnou střední školu ani učiliště nenavštěvoval.

V „Osobním listu důchodového pojištění“ (dále jen **OLDP**) není uvedena doba od 14.3.1963 do 28.3.1966, kdy dle potvrzení ze dne 7.4.1976 žalobce pracoval u Zpč. pivovarů, n.p. Plzeň, Pivovar Cheb.

Rozpor je i mezi OLDP a ELDP na straně jedné a potvrzením ze dne 7.4.1976 na straně druhé, dle něhož byl u Zemědělského nákupního a zásobovacího podniku n.p. Plzeň, závod Cheb, zaměstnán od 28.7. do 30.8.1960, ale započtenou má pouze dobu od 28.7. do 3.8.1960.

Ani obsah „Potvrzení o délce zaměstnání a o zápočtu dob“ ze dne 25.8.1975 vyhotoveného závodem Železniční stavitelství Praha závod 6 týkající se doby zaměstnání od 21.8.1972 do 25.8.1975 není plně započteno v OLDP.

Dle „Potvrzení o délce zaměstnání a o zápočtu dob“ ze dne 29.4.1976 vyhotoveného Západočeská zřídla n.p., závod Františkovy Lázně u nich byl zaměstnán žalobce od 13.1. do 29.4.1976, avšak v OLDP je uvedena v roce 1976 pouze doba od 1.1. do 31.1., od 13.2. do 27.2., od 29.9. do 15.10. a od 30. do 31.12.

Rozdíl je i mezi OLDP a obsahem ELDP ze dne 16.3.1984 a potvrzením ze dne 10.6.1997 vyhotoveným ČSAD Plzeň, d.z. Cheb, kde má vykázanu dobu zaměstnání od 8.6.1982 do 27.1.1984 (*dále je uvedeno: 1984 ve vazbě, 0 hrubý výdělek*).

Z obsahu „Zápočtového listu“ ze dne 24.10.1987 vyplývá, že v podniku TOSTA n.p. - závod 2 Hazlov, byl žalobce zaměstnán od 12.10 do 14.12.1987, přičemž tato doba rovněž není vůbec uvedena v OLDP.

Stejně tak není plně uvedena v OLDP doba zaměstnání i ŽSP – závod 5, Praha 2, středisko 24 Horní Slavkov, kde byl zaměstnán od 17.12.1979 do 31.8.1980 dle potvrzení ze dne 5.8.1980.

Z kopie podání Vězeňské služby ČR, generální ředitelství, adresovaného žalobci ze dne 11.11.1999 vyplývá doba, po kterou byl žalobce celkem 15 krát vězněn (výkon vazby či trestu odnětí svobody) v období od 31.10.1960 do 27.10.1994.

Ze založeného OLDP žalobce a probovaného 31.5.2011 vyplývá, že žalobce v něm má uvedenu dobu pojištění od 9.11.1959 do 21.12.2009 a dále dodatečně započtenou dobu zaměstnání 16.1. do 16.2.1982, čímž do 22.12.2009 získal 23 roků a 72 dnů (tj. 8.467 dnů) pojištění a po snížení náhradní doby pojištění na 80% doba pojištění činí 22 roků a 194 dnů.

Při ústním jednání konaném dne 13.2.2013 žalobce setrval na podané žalobě, předložil

k nahlédnutí originály dvou fotografií, jejichž kopie soudu zaslal společně s vyjádřením ze dne 11.12.2011, kde na zadní straně je napsán rok 1976 (na jedné fotografii žalobce sedí v nákladním vozidle na místě řidiče a na dveřích je čitelná nálepka „PRAMEN 25“, na druhé stojí žalobce před předmětným nákladním vozidlem s další osobou); dále uvedl, že do učňovské školy nastoupil 1.9.1959 a učil se malířem pokojů pro podnik STAVOMAT Cheb asi jeden rok, ale už si vůbec nepamatuje, zda v učení dostal nějaké známky (v pololetí); navržení svědci byli jeho spolupracovníci u PRAMENU Cheb a jednotlivé doby pojištění v rozmezí let 1.1.1971 až 15.1.1982 asi stanovil podle toho, kdy nebyl ve výkonu vazby nebo trestu, přesně už si na to nepamatuje, žádné doklady o této době nemá. Závěrem zástupce žalobce navrhl vyhovět žalobě, protože v roce 1959 pobýval v Učňovské škole v Kynšperku nad Ohří, zaměstnán byl u firmy STAVOMAT Cheb, *minimálně od 1.9.1959 do začátku listopadu 1959*; k jeho tíži nemůže jít ohledně pobytu v diagnostickém ústavu, že tam byly rámcové smlouvy a pokud se týká firmy PRAMEN Cheb, tak vynaložil veškerou snahu k dokázání svého pracovního poměru i v tvrzení v časových úsecích a k jeho tíži nemůže vést určitá míra neprokázání jeho tvrzení; žalobce požadoval zaplacení jízdného vlakem ve výši 209,-Kč z Chebu do Plzně a zpět (*fotokopii jízdenky předložil*) a dále požadoval zaplacení jízdného 60,-Kč za kolo, které byl nucen vzít sebou kvůli poškozené holi, neboť má problémy s nohou a musí se opírat o kolo. *Ustanovený zástupce žalobce* požadoval dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 4 úkony: dne 24.10.2011 (příprava a převzetí včetně první porady), dne 3.11.2011 (další porada přesahující 1 hodinu), dne 4.11.2011 (podání žaloby), dne 19.12.2011 (stanovisko k vyjádření žalované) 500,-Kč za 1 úkon a navrhl, aby odměna ve výši 500,-Kč byla zvýšena na trojnásobek podle uvedené vyhlášky, neboť věc dle jeho názoru byla věcí složitou, musel žalobce navštěvovat doma a příkladmo pouze podání žaloby mu časově zabralo 5 hodin a při odměně 500,-Kč činí odměna 100,-Kč za hodinu, což dle něho není adekvátní; za účast u jednání dne 13.2.2013 požadoval dle platné vyhlášky 1.000,-Kč za úkon a rovněž trojnásobek této částky ze stejného důvodu, kdy takto navýšená odměna alespoň vykazuje dle jeho názoru znaky odměny; dále účtoval 5x režijní paušál po 300,-Kč a cestovné k soudnímu jednání osobním automobilem tov. zn. VW Tiguan registrační značky X za 215 km á 5,80Kč/1 km a za ztrátu času 8 x 100, tedy 8 půlhodin jízdy autem, celkem 800,-Kč (tj. celkem 12.547,-Kč) s tím, aby předmětná částka byla zaslána na účet č. X vedený u ČSOB, a.s., pobočka Cheb, VS: 1322013. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby a plně odkázal na jejich stanovisko ze dne 29.11. 2011.

S ohledem na přednesený požadavek zástupce žalobce ohledně nákladů řízení bylo při jednání dne 13.2.2013 pouze vyhlášeno, že odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů bude samosoudcem určena až v písemném vyhotovení rozsudku, proto k žádosti soudu pro event. kontrolu zaslal zástupce žalobce ještě i písemný návrh na přiznání odměny a nákladů za zastupování datovaný 14.2.2013, v němž kromě požadovaného trojnásobku za uvedené úkony požadoval za účast u jednání (dne 13.2.2013) 2.000,-Kč a cestovné uvedeným osobním automobilem z Chebu do Plzně a zpět 1.247,-Kč, za ztrátu času 8x100,-Kč a režijní paušál 5x300,-Kč, navíc ještě požadoval za pořízení stejnopisu napadeného rozhodnutí 180,-Kč a za parkovné 75,-Kč (*kopie dokladu o zaplacení uvedeného byly připojeny*), celkem 11.802,-Kč.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a

právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v žalobě. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011, jímž zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ze dne 12.11.2010 potvrdila, jelikož shledal, že jsou dány podmínky nejen pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 4.7.2011, ale i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 12.11.2010 pro vady řízení spočívající v níže uvedených důvodech a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku.

Žalobce byl pouze částečně úspěšný, a to v části týkající se doby studia na učňovské škole byť v minimálním rozsahu, neboť z Katalogového listu Učňovské školy v Kynšperku nad Ohří vyplývá, že žalobce byl zapsán do prvního ročníku dne 1.9.1959, není však uvedeno datum rozvázání tohoto učebního poměru po dohodě s rodiči, ale nejsou uvedeny ani známky za klasifikační období 1. pololetí školního roku 1959/1960, přitom již od 9.11.1959 do 27.5.1960 má vykázánu dobu pojištění v OLDP, tudíž jeho učební poměr nemohl trvat tak dlouho, jak uváděl žalobce (10 měsíců), maximálně mohl trvat do 7.11.1959, avšak žádný důkaz o tom nebyl předložen žalobcem ani získán žalovanou, ač se o to snažila.

Ohledně požadavku týkajícího se další doby pojištění, kterou měl získat zaměstnáním u podniku PRAMEN Cheb (později Potraviný Cheb), však žalobce nebyl úspěšný, protože i dle názoru soudu nelze tomuto plně vyhovět, jelikož žádné průkazné doklady nepředložil a navíc, jak sám uvedl před soudem, jednotlivé doby pojištění v rozmezí 1.1.1971 až 15.1.1982 stanovil podle toho, kdy nebyl ve výkonu vazby nebo trestu. Soud také neuznal stejně jako žalovaná za průkazný obsah „Prohlášení o dobách zaměstnání“ z roku 2007 dnes již zemřelé M. S. týkající se údajných pouze několika měsíčních i či denních dob zaměstnání žalobce v období let 1971-1982, kdy jej viděla v zaměstnání s jejím synem a zemřelým manželem, a M. H. ze dne 13.8.2008, dle něhož mu žalobce vozil na prodejnu zboží po dobu šesti let (1948-1996), i když takto dlouhou dobu žalobce u uvedeného podniku ani nepracoval a dle obsahu dávkového spisu ČSSZ týkajícího se jmenovaného, byl tento zaměstnán od 4.1.1957 do 21.2.1993 nikoli až do roku 1996 u Pramenu Cheb, později Potraviný Plzeň – závod 3-03 Cheb a od 22.2.1993 mu byl k jeho žádosti přiznán mimořádný starobní důchod, neboť mu Úřad práce v Chebu nemohl zajistit přiměřené zaměstnání.

Soud také zjistil, že žalobce se dožaduje započtení i doby již započtené do doby pojištění a uvedené v OLDP – požadovaná doba od 23.1.1973 do 17.7.1974 je plně započtena; v době od 16.12.1970 do 29.9.1971 byl ve výkonu vazby, tudíž nemohl od 1.1. do 30.9.1971 pracovat u podniku Pramenu Cheb; vzhledem ke zjištění, že od 26.8.1974 do 26.6.1975 byl ve

výkonu trestu ve Věznici Vinařice, je velmi nepravděpodobné, že by hned následující den od 27.6.1975 (do 20.8.1975) byl zaměstnán u uvedeného podniku a obdobné je to i ohledně doby od 4.11.1981 (do 15.1.1982), kdy byl do 3.11.1981 ve Věznici Mladá Boleslav (výkon trestu).

Je ale s podivem, že žalovaná nezohlednila plně všechny doby uvedené v dávkovém spisu založených jednotlivých potvrzení bývalých zaměstnavatelů či tzv. zápočtových listech, když potvrzení firmy KEMAT spol. s.r.o. Skalná ze dne 14.2.1977 na dobu od 16.1. do 14.2.1982 uznala a započítala do doby pojištění. Soudu však nebyl předložen úplný obsah dávkového spisu, neboť v něm nebyl založen veškerý evidenční materiál, z něhož žalovaná vycházela při vyhotovení OLDP, a ani není patrné, zda založené kopie „zápočtových listů“ či potvrzení o zaměstnání žalobce byly pořízeny žalobcem či pracovníky OSSZ či ČSSZ a proč nebyly údaje v nich obsažené plně zohledněny. S ohledem na časté pobyty žalobce ve výkonu vazby a trestu, kdy se někdy doby vazby překrývaly s dobou zaměstnání, neboť záleželo i na datu skončení pracovního poměru organizace s žalobcem, je zřejmé, že se jedná o složitou věc. *Přesto je nezbytné, aby veškeré prokázané doby pojištění byly zohledněny a započteny, aby nedošlo k poškození žalobce, ale je i vhodné obrátit se na dosud existující zaměstnavatele či jejich nástupce za účelem ověření rozhodných skutečností o době zaměstnání žalobce, vzniknou-li o nich pochybnosti.* Soud si je vědom, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, ale vykázaní získané doby pojištění žalobce nemohl žádným způsobem ovlivnit, neboť povinnost spočívala na zaměstnavateli a žalovaná má povinnost evidovat příslušný evidenční materiál a jeho obsah zohlednit při zjišťování doby pojištění/zaměstnání, ale není oprávněna do příslušných ELDP zasahovat a měnit v něm obsažené údaje. Rovněž je pravdou, že nemůže jít k tíži žalobce nesplnění zákonné povinnosti zaměstnavatele či školy, ale žalobce na podporu svých tvrzení nepředložil žádné průkazné důkazy (např. písemnosti), na jejichž základě by bylo možno nejasnosti odstranit např. o ukončení studia na učňovské škole.

Dle názoru soudu je třeba žalobci **započítat jako dobu pojištění** nejen 1.9.1959, kdy dle obsahu katalogového listu nastoupil do učňovské školy, ale i **celou dobu od 1.9. až do 7.11.1959** (tj. sobota; v té době se jednalo o 6ti denní pracovní týden, jak je soudu známo), i když není zjištělné přesné datum ukončení učebního poměru, neboť nemůže jít k jeho tíži nesplnění povinnosti školy uvést datum ukončení učebního poměru s přihlédnutím k tomu, že již od 9.11.1959 (tj. pondělí) byl žalobce zaměstnán v podniku Eska Cheb; učební poměr tedy nemohl trvat 10 měsíců, jak tvrdil žalobce, neboť v takovém případě by byly uvedeny alespoň známky za jednotlivé předměty v I. pololetí školního roku 1959/1960 v katalogovém listu. *Jako dobu pojištění nelze započítat pobyt v Diagnostickém ústavu v Praze s ohledem na shora zjištěné skutečnosti, neboť nebylo vůbec prokázáno, zda a hlavně v jakém rozsahu žalobce docházel s pedagogickým dozorem na brigády v rámci Prahy. Nelze započítat údajné doby zaměstnání v Pramenu Cheb žalobcem požadované, jelikož žádné jiné doklady o době zaměstnání nejsou k dispozici ani přes došetřování ČSSZ, údaje svědků nejsou věrohodné a navíc některé doby byl žalobce i ve výkonu vazby či trestu (od 16.12.1970 do 29.9.1971 trvala vazba a do 16.12.1972 byl ve Věznici Valdice, tudíž nemohl od 1.1. do 30.9.1971 pracovat v Pramenu Cheb) a předložené fotografie pouze prokazují, že žalobce seděl a stál před nákladním vozidlem zn. Trambus, na němž je nálepka „PRAMEN 25“, což neprokazuje pracovní poměr a délku jeho trvání, přičemž žalobcem namítaná nezapočtená doba pojištění je hlavně dobou mezi jeho jednotlivými pobyty ve vazbě a výkonu trestu, dle čehož dovodil trvání pracovního poměru, jak sám uvedl.*

Je sice nepochybné, že učňovská škola nesplnila svoji povinnost uvést datum skončení učebního poměru žalobce, a i když se nejedná o tak významný rozsah doby, který by mohl výrazně ovlivnit délku doby pojištění a tím i výši přiznaného starobního důchodu žalobce, nelze jej poškodit nezapočtením této doby studia. Základním podkladem pro prokázání doby pojištění a výše příjmů z něho je sice ELDZ, ten ale není veřejnou listinou, takže není pouze výlučným důkazem či důkazem vyšší důkazní hodnoty a nesvědčí mu ani nevyvratitelná domněnka pravdivosti, pouze je způsobilý dokládat pravdivost tvrzených skutečností (zaměstnavatelem), jak ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 3Ads 81/2010-493 ze dne 13.1.2011).

Žalovaná tedy nejprve provede pečlivou kontrolu obsahu všech ELDZ a poté i obsahu tzv. „Zápočtových listů“ a jednotlivých potvrzení zaměstnavatelů žalobce s obsahem zmíněného OLDP a poté **vydá nové rozhodnutí**, ve kterém bude **zohledněna minimálně nově prokázaná doba pojištění žalobce od 1.9. do 7.11.1959 či další dosud nezapočítané doby, pokud vyplynou z dokladů založených v dávkovém spisu a všech ELDZ, které má žalovaná k dispozici a které nebyly založeny v zaslaném dávkovém spisu, což může mít případně vliv na celkovou dobu pojištění získanou žalobcem a tedy i na výpočet jeho starobního důchodu**, kdy výrok i odůvodnění nového rozhodnutí budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb., čímž bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 79/2011 ze dne 13.2.2013.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a připomíná, že dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 4.7.2011.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce požadoval proplacení jízdného vlakem z Chebu do Plzně a zpět ve výši 209,-Kč k jednání soudu dne 13.2.2013, čemuž bylo vyhověno, ale nebylo mu přiznáno jízdné za jízdní kolo ve výši 60,-Kč, které údajně potřeboval jako oporu místo poškozené hole. Přiznanou částku uhradí žalovaná žalobci, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

Soudem ustanovený zástupce žalobce požadoval náklady řízení dle specifikace shora uvedené při ústním jednání (i písemné ze dne 14.2.2013) dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*, dále jen *AT*) ve znění platném do 31.12.2012 a od 1.1.2013. Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů mu byla přiznána (výrok III. rozsudku) za požadované úkony (§ 11 odst. 1 písm. b) – d) *AT*) nikoli ve výši trojnásobku částky stanovené *AT*, ale s ohledem na vyjadřovací schopnosti žalobce projevené při ústním jednání mimořádně za 2 úkony (převzetí a příprava právního zastoupení, další porada s klientem) místo á 500,-Kč soud přiznal á 1.000,-Kč za 1 úkon, tj. dvojnásobek ve smyslu § 12 odst. 1 *AT*, a za další 2 úkony (sepis žaloby a spis vyjádření) á 500,-Kč/1 úkon právní služby (§ 7, § 9 odst. 2 *AT*) učiněné do 31.12.2012, tj. 3.000,-Kč, a dále za účast u jednání zdejšího soudu dne 13.2.2013 (§ 7 a § 11 odst. 1 písm. g) *AT*) 1.000,-Kč, a za 5 režijních paušálů á 300,-Kč (§ 13 odst. 3 *AT*), tj. 1.500,-Kč, cestovné dne 13.2.2013 (ústní jednání před soudem) osobním automobilem tov.

zn. VW Tiguan z Chebu do Plzně a zpět 1.229,-Kč (tj. 215 km/ spotřeba 5,8 l/100 km/ nafta 36,50Kč/l – náklady na palivo 455,-Kč a 774,-Kč základní sazba za opotřebení vozidla 3,60Kč/1 km dle vyhlášky č. 472/2012 Sb.), náhrada za promeškaný čas (§ 14 odst. 1 písm. a) AT) za 8 půlhodin (á 100,-Kč), tj. 800,-Kč a za parkovné v Plzni 75,-Kč tedy **celkem 7.604,-Kč**. Přiznaná částka bude uhrazena z účtu zdejšího soudu na účet zástupce žalobce, když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající. Soud neshledal důvod pro navýšení částek stanovených AT za jednotlivé úkony na trojnásobek, jak požadoval zástupce žalobce, neboť například text samotné žaloby je obsažen pouze na dvou z celkem čtyř stránek, a jelikož soud není tvůrcem příslušného AT, nezodpovídá za to, že tam stanovené částky se mu nejeví jako adekvátní. Soud nepřiznal požadovanou částku 180,-Kč za pořízení stejnopisu napadeného rozhodnutí ze dne 4.7.2011 Městským úřadem Cheb, jelikož zástupce žalobce měl možnost pořídit kopii dle rozhodnutí žalované doručenému žalobci a připojit ji k žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 13. února 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně